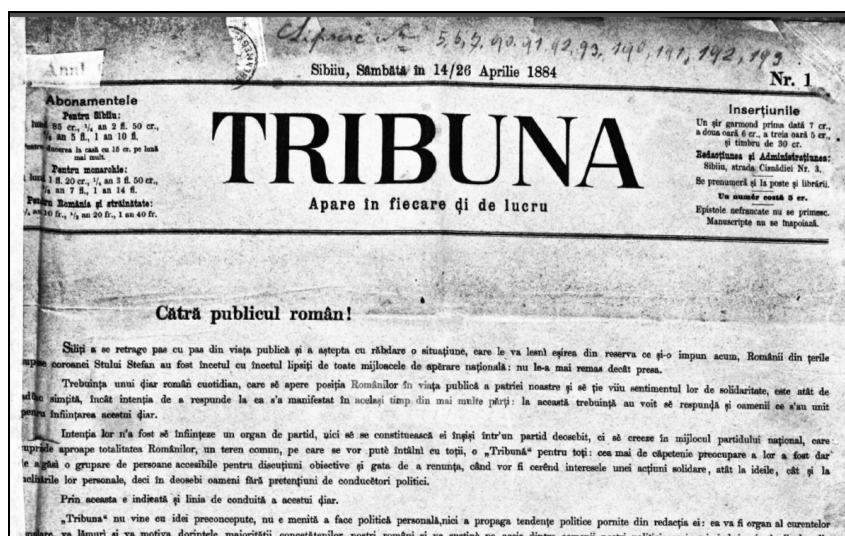

2016 - ANUL COȘBUC (XXVIII):

„Cîntăm libertatea și numele sfînt - Al țării străvechi și-al acestui pămînt! ...”

„Imnul Studenților” - de George Coșbuc

Episoade din viața studenților pe Feleac au fost relatate și de Dr. Leon Scridon sen.; acesta nota în „Notițe biografice. Amintiri din viața de elev a lui George Coșbuc”:

«După absolvirea studiilor liceale, tatăl său cu orice preț voia să facă din Georgică „popă”, dar el se împotriva zicînd: „Decît să mă fac popă, mai bine rămîn rapsod în satul meu natal”. În 1884 se înscrie la Universitatea din Cluj ca student în litere. Am locuit cu George într-un cvartir mai multe luni. Pe atunci citea din literatura germană pe Schiller, Goethe și poeziile lui Petöfi traduse în limba germană; iar în biblioteca Universității, îndeosebi în lunile de iarnă, răsfoia cărți și reviste cari se potriveau cu înclinațiunile sale literare, urmînd totodată și indicațiunile profesorului de limba și literatura română Grigore Silași, conducătorul românilor din Cluj de pe vremuri, ocrotitorul și îndrumătorul studenților universitari români. Tot la îndemnul acestui profesor a tradus din nemțește poezia „Zlatna” din Martin Opitz, pe care a publicat-o în Tribuna din Sibiu.

Îmi reamintesc plimbările ce le făceam cu dînsul pe Dealul Feleacului; din vîrful lui priveam spre falnicii noștri munți din Valea Rodnei. Cînd suiam pe deal, George cînta:

„Pe Dealul Feleacului

Iese umbra Iancului

Și jelește și se plînge

Că Ardealu-i plin de sînge ;

Și nu-i sînge păgînesc,

Ci sînge românesc:

De feciori nevinovați

Drept în inimă pușcați”»

Imnul „GAUDEAMUS IGITUR” era cunoscut de studenții români, din Clujul sec. XIX-lea. Se știe că forma definitivă a acestui imn a fost dată de un preot și literat german, centrele universitare germane fiind „focarele” de răspândire a acestui imn în Europa, fiind preluat de toți studenții veniți în Germania, la studii. În țara noastră a fost răspândit de Ciprian Porumbescu, prin broșura „Colecțiune de cântece sociale pentru studenții români”. Să nu uităm că marele compozitor român este autorul operei „Crai Nou”, al melodiei fostului imn al României – „Trei culori”, dar și al celebrului cântec patriotic „Pe-al nostru steag e scris Unire”, linia melodică a acestuia fiind folosită de Albania, pentru imnul național „Hymni i Flamurit”.

Cea mai veche formă de poezie din literatura universală, imnul își trage numele din grecescul „hymnos” – „cântec de biruință și de slavă”. Dacă la origine imnurile erau incantații religioase, cu timpul au devenit creații profane.

Imnul a fost cunoscut și practicat încă din antichitate ca o poezie solemnă ce preamărea eroii și zeii, pentru ca după secole să-și mărească aria, proslăvind divinitatea, patria, personalități și evenimente, chiar și sentimente nobile. După creația în versuri “Imn lui Ștefan cel Mare” a lui Vasile Alecsandri, George Coșbuc a cunoscut și înțeles viziunea epocii de formare a națiunilor, românii din toate provinciile fiind animați de idealurile de unitate națională, de libertate și solidaritate!

Credem că și viața studentească din Cluj l-a inspirat pe George Coșbuc, în creația poeziei „Imnul Studenților”:

„Cîntăm libertatea și numele sfînt
Al țării străvechi și-al acestui pămînt!
Iubirii de neam, ce de-a pururi ne-a fost
O pavăză-n lupte și-n pace-adăpost
„Cîntămu-i supremul ei cântec.
Cu vesele glasuri de tinere firi,
Cuprinși de-amintirea străbunei mării,
„Spre soare ni-e gîndul și mergem spre el,
Lumina ni-e țintă și binele țel –
Trăiască-ne țara și neamul!
Cu dreapta-nălțată spre Tatăl de sus“
Jurat-am tot ce strămoșii ne-au spus:
Unire-ntre frați, și pe Domn să-l iubim
Și-altarul de jertfă-al națiunii să fim
Și sufletul neamului nostru.
Iar dacă potrivnicii numelui tău
Cu oști ar veni ca să-ți facă vrun rău,
Ridică-te mîndră și nu te-ngrija,
Căci inima noastră e inima ta;
Tu-ncrede-te-n fiii tăi, Mamă.
Iar dac-ar pieri de pe-ntregul pămînt

Iubirea de neam și-al credinței avînt:

Azilul lor vecinic găsindu-l în noi

Le-am crește, ca iar să le dăm înapoi

Mai tari și mai trainice lumii” .»

Versurile imnului sunt prea puțin cunoscute de studenții zilelor noastre, deși pot reprezenta și acum năzuințele tinerilor, ele avînd o linie melodică solemnă și mobilizatoare.

Câte instituții de educație și cultură - sau chiar localități - au în zilele noastre imnuri?

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa on-line:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2016-anul-cosbuc-xxviii-cintam-libertatea-si-numele-sfint-al-tarii-stravechi-si-al-acestui-pamint-umnul-studentilor-de-george-cosbuc-118147.html>

În: *Tribuna*, 11 iulie 2016.

The screenshot shows the Tribuna.ro website interface. At the top, there is a navigation bar with links for 'Arhiva', 'Anunturi online', 'Tribuna sporturilor', 'Publicitate', 'Redactia', and 'Tipotrib'. To the right of these links are icons for 'E-mail', 'Telefon', and 'Facebook'. Below the navigation bar is the Tribuna logo in red, with the tagline 'Dintotdeauna pentru totdeauna!'. A red horizontal bar contains several category buttons: 'Eveniment', 'Actualitate', 'Stirile de pe strada mea', 'Sport', 'Cultura', 'Sanatate', 'Timp liber', 'Tribuna femeilor', and 'Descopera lumea'. The main content area features an article titled '2016 - anul COȘBUC (XXVIII): "Cîntăm libertatea si numele sfînt - Al țării străvechi si-al acestui pămînt! ..." „Imnul Studentilor” - de George Cosbuc'. To the right of the title are social media sharing buttons for Facebook (0 shares), Twitter (0 tweets), and a green 'Share' button with a 'New' label. Below the title is a search bar with the placeholder text 'Cautare'. At the bottom of the article preview, there is a date '11.07.2016 00:00', a view count '1666 vizualizari', and a comment count '0 comentarii'.